

[Undervisningsministeren.]

let og talt med Nationalmuseet. Nu har jeg talt med Nationalmuseet, det vil undersøge Sagen, og naar det er sket, har Skovrideren ikke det mindste imod, at der foretages en Udgravning. Jeg vil dog personlig henstille, at man i hvert Fald paa et Stykke lader det formuldede blive liggende, det vil være meget interessant for Geologer, for Skolebørn o. s. v. at se, hvordan i Løbet af Aartusinder en saadan Sten kan tilmulde. Men det kan man jo overveje nærmere. Skovrideren mener, at den Udgift, der kan blive Tale om, er ret ubetydelig og kan afholdes enten af Lystskovbudgettet eller af Nationalmuseets. Skulde det være nødvendigt at kræve en lille Bevilling, saa er jo det ærede Medlem, som ellers er en Tilhænger af Sparsommelighed, en varm og stærk Tilhænger af, at der her afholdes en lille Udgift, her hvor det drejer sig om Langdyssen i Broby Vesterskov. Og jeg skal heller ikke modsætte mig den, hvis Finansudvalget vil gaa med dertil. Men nødvendigt er det ikke, at denne Udgift kommer.

Formanden: Da Ministeren ikke er nær ved Afslutningen af sit Foredrag, skal jeg her afbryde Mødet og udsætte det. Det genoptages i Aften Kl. 7³⁰.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptaget Kl. 7³⁰.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): To Partifæller af mig, de ærede Medlemmer Hr. Bomholt og Hr. Hauberg, har fremført interessante Udviklinger, interessante Betragtninger af Skolespørgsmaal af betydelig Interesse.

Det første ærede Medlem ønskede særlig Spørgsmaalet om Undervisningspligtens Forlængelse fra det 14de til det 15de Aar overvejet. Han kunde tænke sig Folkeskolen fortsat til det 15de Aar som en praktisk Linie, selvfølgelig i Forbindelse med visse Ændringer af Undervisningen i den nuværende Folkeskole i de senere Klasser eller i en senere Alder, op mod det 14de Aar, og

en Overgang fra denne Undervisning indtil det 15de Aar til Lærlingeuddannelsen, til teknisk Skole, til det praktiske Liv i det hele taget.

Det andet ærede Medlem, Hr. Hauberg, omtalte særlig Landsbyskolen og tog til Orde for dens Forbedring og Udvikling og fremførte mange interessante Synspunkter, som jeg med Glæde hørte paa og meget gerne vil overveje nærmere. Det ærede Medlem kunde tænke sig en Forlængelse af Undervisningspligten fra det 14de til det 16de Aar, dog saaledes, at denne Undervisning særlig fandt Sted i Vinterhalvaaret, i de 5 Vintermaaneder. Han saa jo, ligesom ogsaa det ærede Medlem Hr. Bomholt, meget vel, at der vil kunne rejses og vil blive rejst økonomiske Betæneligheder, ikke mindst for Tiden, baade fra Kommuners og fra Forældres Side. Han kunde tænke sig til Gengæld, hvis det var økonomisk nødvendigt, at forhøje Undervisningspligtens Ikrafttræden eller Begyndelse fra det 7de til det 8de Aar.

Begge de ærede Medlemmers Betragtninger løb ud i Fremsettelsen af et Ønske om en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet. Nu er jo Kommissioner, Nævn, Udvalg, hvad man vil kalde det, ikke særlig populære i visse Kredse, for Tiden i hvert Fald, maaske som oftest med Urette. Man henviser til Bekostningen o. s. v. Ofte er det dog saaledes, at der gennem en Kommission kan gøres et meget betydeligt Arbejde, og at Kommissioner — vi kender det jo fra England — i Virkeligheden er et nødvendigt Led i det moderne parlamentariske Maskineri. Men det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa. Heller ikke jeg mener, at Tiden just er til en ny Skolekommission. Vi har jo mange: Tilsynskommissionen fra 1909 til 1911, den store Skolekommission fra 1919 til 1923 og nu den Kommission, min højt-ærede Forgænger nedsatte i 1928, og som afgav sin Betænkning ved Nytaarstid. Alligevel tror jeg, jeg tør sige, at jeg kan tilfredsstille mine to ærede Partifæller. Jeg haaber, at det, jeg allerede har foretaget mig i den Sag, vil imødekomme det væsentligste i deres Tankegang.

Da det saakaldte Byskov-Udvalg havde afgivet sin Betænkning, og efter at vi i Ministeriet havde overvejet denne Betænkning nøje — det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Bomholt sagde, at Udvalgets Mandat var stærkt bundet, men det er ogsaa rigtigt, hvad han føjede til, at det gjorde et dygtigt Arbejde og fremførte meget værdifuldt Stof —, da jeg havde overvejet det, tog jeg den Beslutning at anmode